

PAKANANEN

N:o 2

PAKANA

1944

KUUKAUSITTAIN ILMESTYVÄ KENTTÄLEHTI
TOINEN VUOSIKERTA

TOIMITU:

Päätoimittaja: H i m a n k a. Aputoimittajat ja avustajat:
puh. Pakana 8. Yksiköt vuorotellen.ME ITSE.

Kun me selaillemme lehtiä tai kuuntelemme radiota, niin huomaamme, kuinka paljon niissä meitä muistetaan. Meistä on kirjoitettu kuvauksia ja pakinoita ja meille on pidetty paljon kauniita puheita. Ja erikoisesti meille on lähetetty paljon lämpimiä terveisiä. Olemme siis kaikesta saaneet huomata, että meitä tahdotaan todella muistaa niin usein kuin se kotirintaman omilta tehtäviltä on suinkin mahdollista. On selvää, että kotirintaman työtaakka ja toimeentulovaikkeudet sitovat nykyään suuren osan heidän huomiotaan. Siitä huolimatta kotiseutu tahtoo tukea meitä myös lämpimillä ajatuksillaan vaativassa tehtäväsämme.

Kaikesta tästä meidän tulisi olla heille kiitollisia. Mutta useinkin kuultuamme kotirintaman edustajan puheen, me yllimielisesti hymähdämme, että osaapas se ukko puhua kauniisti tai

kun hän selvittää, että kotirintamakin haluaa ponnistaa kaikki voimansa taistelunne hyväksi, niin tahtoisimmepa melkein panna vastalauseen. On myönnettävä, etteivät kotirintamalla läheskään kaikki ole tehneet voitavaansa, mutta tokkopa me itsekään täällä aina olemme käyttäneet kaikkea tarmoamme. On kai hyvin harvoin tapahtunut, että olemme pitäneet kotirintamalaisille lämmintä kiitospuhetta heidän uurastuksestaan sodan olosuhteissa, vaikka olemme tienneet heidän sen ansaitsevan. Olemme myös unoh-
taneet, että me itse myös yhtä helposti kuin hekin lankeamme erilaisiin heikkouksiin. Kunpa me aina muistaisimme millaisia me itse olemme, niin varmaan voisimme suhtautua paljon suurpiirteisemmin kotirintamaan.

Vaatikaamme siis yhä enemmän itseltämme. Pyrkikäämme todella meihin kohdistetun myönteisen mainostuksen veroisiksi. Silloin voimme hyvällä omallatunnolla lukea itsemme aseveljiksi todellista uhrivalmiutta osoittavien kansalaistemme kanssa.

E. L.

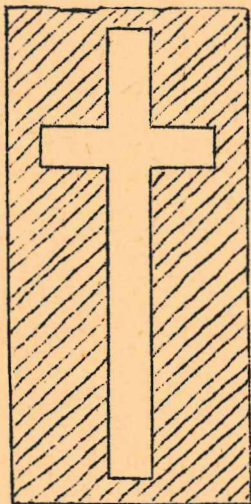
Kolme lausetta isänmaasta.

Isänmaakin voi muuttua epäjumalaksi ja onkin muuttunut siksi monelle, toisille se on kaunis nuoruuden unelma, ja kuitenkin on tässä aatteessa jotakin pyhää, jotakin suurta, ylentävää, sovittavaa, yhdistävää.

Isänmaa on monen turva, monen koti, monen hauta, ja kuitenkin se on niin kokonaan minun, että kannan sen sydämes-
sänni ja katsantotavassani.

Isänmaa sisältää kaiken, joka on minulle rakasta ja kallista maailmassa, menneisyyden, nykyisyyden ja tulevaisuuden, työn, palkan, rakkauteni, huolenpidon ja elämäni lähimmän päämaalin.

Z. Topelius.

"T u l e J e e s u k s e n l u o".

"Sitä, joka minun tyköni tulee,
minä en heitä ulos". Joh. 6:37 b.

Nämä Jeesuksen sanat osoittavat meille jumalallisen rakkauden rajattomuutta, rakkauden, jonka suuruus on meille ihmisille käsittämätön. Puhuessaan rakkaudesta apostoli Paavali sanoo: "Niin pysyvät nyt usko, toivo, rakkaus, nämä kolme; mutta suurin niistä on rakkaus". Raamatun mukaan Jumala itse on Rakkaus, ja koska rakkaus on näinollen Jumalan oleukseen kuuluva, niin se on myös iankaikkinen, kaatoamaton.

Tämä rakkaus sulkee piiriinsä eroituksetta kaikkien aikojen ihmiset. Se ei vedä rajoja ylhäisten ja alhaisten, rikkaiden ja köyhien, oppineiden ja oppimattomien välille, sillä "ei Jumala katso henkilöön, vaan jokaisessa kansassa se, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon, on minun opetuslapseni", sanoo Jeesus. Samaa kieltä siitä, kuinka Jumalan rakkaus ei sulje pois ketään puhuvat meille tekstimme sanat.

Kun Jeesuksen luo tuli "publikaanoja ja syntisiä", ja kun hän söi ja seurusteli heidän kanssaan, herätti tämä hänen menettelynsä paheksumista fariseusten taholta. Heidän mielestänsä oli sopimatonta kunniallisen juutalaisen olla minkäänlaisissa tekemisissä näiden julkisyntisten kanssa. Itse he pysyivät heistä tarkasti erillään ja toivoivat Jeesuksenkin näin menettelevän. Mutta sensijaan, että hän olisi ajanut nuo onnettomat toisten hyljeksimät ihmiset pois luotansa hän iloitsi siitä, että he tulivat hänen tykönsä, sillä juuri nämä tarvitsivat apua. Eihän hän ollut tullut parantamaan terveitä vaan sairaita. Ei hän ollut tullut tuomitsemaan maailmaa vaan pelastamaan. Kaikille, jotka tulivat hänen tykönsä todella apua saadakseen sisäisiin vaikeuksiinsa, hän antoi avun. Sitä saivat kokea syntinen vaimo fariseuksen huoneessa, kieltäjä Pietari ja ryöväri ristinpuussa. Sitä ovat saaneet kokea tuhannet ja taas tuhanne nälkäiset sielut, jotka isoten ja janoten vanhurskautta ovat tulleet Armahtajan eteen löytääkseen armon oikeaan aikaan.

Ei Herra ketään pakoita tulemaan tykönsä. Hän vain kehoittaa ja kutsuu meitä: "Tulkaa minun tyköni kaikki työtä tekevät ja raskautetut, niin minä annan teille levon". Tänäkin päivänä hän jälleen sanoo sinulle: "tule ja seuraa minua". Meidän vallassamme on tahdommeko me noudattaa tuota kutsua vai emmekö. Olitpa kuka tahansa ja olivatpa asiiasi kuinka huonot tahansa, niin saat uskoa hänen omaan yakuutukseensa, ettei hän sinuakaan aja tylysti pois, jos hänen luoksensa tulet tilasi tunnustaen. Ei Herra aja kurjintakaan pois luotansa, sillä "hänelle on halu laupeuteen".

Meidän vikamme on vain siinä, että me emme tahdo hänen tykönsä tulla, koska se vaatii meiltä nöyryyttä ja nöyrtyminen on elämän vaikeinpiä asioita. Mutta armo kuuluu vain nöy-

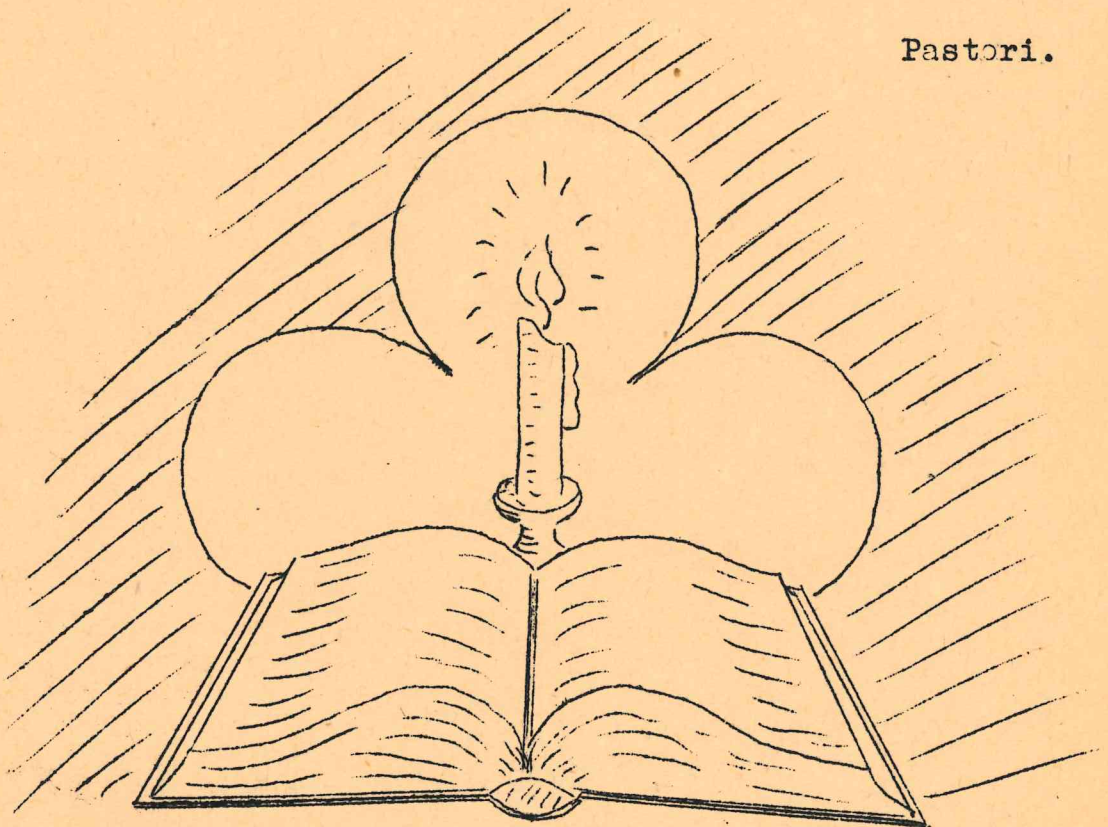
rille, sillä "Jumala on ylpeitä vastaan". Oletko ehkä sinäkin yksi niistä, jotka eivät tahdo tulla Kristuksen tykö? Sinulle sanoo Pyhä kirja, että kerran on tuleva aika, jolloin sinun täytyy astua hänen eteensä, jonka rakkautta olet täällä halveksinut, tahtoisitpa sitten tai et. Ja silloin hän lähettää luotansa pois Isänsä kiroamat, ne, joilla ei ole osuutta hänessä. "Käykäämme sentähden uskalluksella armon istuimen eteen, että salaisimme laupeuden ja löytäisimme armon, avuksemme oikeaan aikaan".

"Siis, synnin orja, joudu nyt,
Jos autuaaks' tahdot tulla.
Ei ketään Jeesus hyjännyt,
Ken tahtoi häntä kuulla.
Ah, miksi sinä viipyisit,
Surmilles suotta rientäisit,
Kun Jeesus tahtoo auttaa?"

Saat alastonna, kurjana
Jeesuksen tykö tulla,
Vaikk'onkin synti kuormana,
Siell' armo ompi sulla.
Hänell' on sydän avattu,
Sä olet vieras toivottu,
Hän juoksee sua vastaan."

Siionin vrt. 26:7,8.

Pastori.

I s ä j a p o i k a .

- Isä, saiko Jukka elämän Jumalalta?
- Sait poikani, Jumalalta elon sait.
- Sainko myös isän ja äidin taivahalta?
- Kaiken, kaiken juuri sieltä sait.

x

- Isä, miksei tarhassamme nyt kukat kuki?
- Ne kylmä talvi tallasi jalkoihin.
- Ja miksei sinitaivahalla linnut laula?
- Poikani, ne lensi lämpimiin puistoihin.

x

- Isä, miksi äidin silmis näin yöllä jäätä?
- Hän itki tätä elon kovaa hallayötä.
- Isä, suutelin äidin silmiä silloin.
- Kiitos poikani, tee niin aamuin, illoin.

x

- Isä, menetkö vielä sinne kauas jonnekin?
- Niin tapahtuva on viel' kerta toinenkin.
- Isä, eikö sota tämä koskaan lopu?
- Poikani, vain rakkaudesta on löytyvä sopu.

x

- Oi isä, ethän kuole koskaan multa?
- En kulta, - en koskaan kuole sulta.

A. J.

E l ä m ä .

Se lähti kerran miljoonien vuotten takaa
kiertämään suurten planeettain rataa.
Se alkoi pienen pienestä hiukkasesta,
sai alkuvoimansa jostain atominiukkasesta.
Se kasvoi, paisui, suureni
kunis edestä kaikki esteet mureni.
Se nousi, kehittyi valtijaaksi,
meri, taivas, maa oli sen haaksi.

Jo moukari iski, jyly tehtaan kajahteli,
- jossain rampa itki, kohtaloa sadatteli.
Maamies pellollansa kaatoi viljaa,
- tuho kiiri kantapäillä hiljaa.
Ja kerran nousi elämä elämää vastaan,
- isä vihasi vertaan, omaa lastaan.
Tahtoi keisari keisarin maahan lyödä,
- näin alkoi elämä elämää syödä.

A. J.

Massahiihtokatsaus.

T.k. 12 päivän iltaan mennessä oli yksiköitten välinen järjestys massahiihdossa seuraava:

1. PstoE	151,5 km.	miestä kohti.
2. 8.ptri	150,0 "	" "
3. 9.ptri	148,4 "	" "
4. 7.ptri	140,2 "	" "

Yksityisistä kilometrinliijöistä johtaa tällä hetkellä kers. A. Heiskanen PstoE:sta. Hiihdettyjä kilometrejä on jo 1300. Jälessä seuraavat muut tasaisena joukkona. Alla muutamia parhaita.

Kers.	A. Heiskanen	1300 km.	PstoE.
Väap.	V. Ruusunen	1125 "	"
Kers.	H. Sormunen	1012 "	"
Tkm.	K. Miettinen	801 "	7.ptri
Lautn.	E. Sormunen	785 "	8. "
Korpr.	O. Lavikainen	768 "	8. "
Kers.	S. Leppänen	720 "	8. "
Tkm.	V. Kuittinen	690 "	8. "
Tkm.	S. Kasurinen	668 "	8. "
Tkm.	O. Pihlajamäki	654 "	7. "

Vastakohtana edellisille julkaisemme alla syntilistän eli niitten nimet, jotka eivät vielä ole hiihtäneet 50 km PstoE.

Alik. Perälä, E. Korpr. Lavikainen, T. Tkm. Leskinen, T. ja Tkm. Knapp. E.

7.ptri.

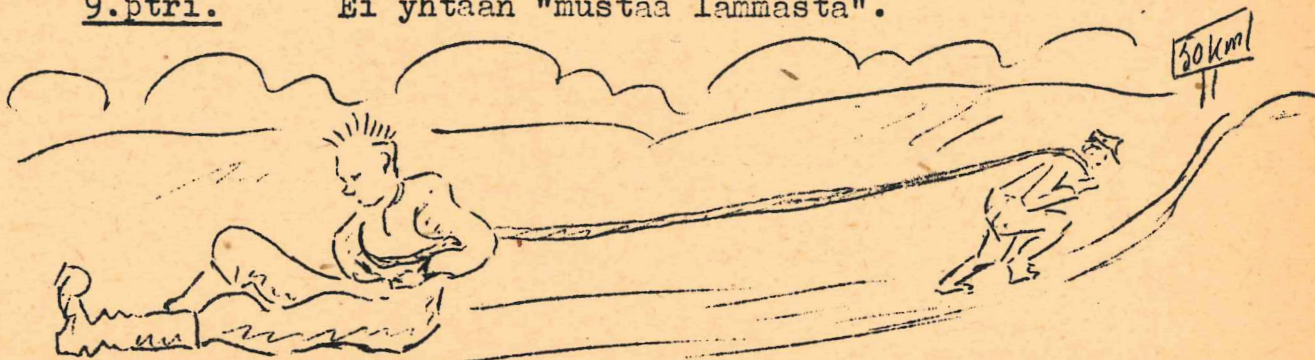
Korpr. Toikka, T. Tkm. Kauppinen, T. Tkm. Hyppönen, R. Tkm. Kokkonen, E. Tkm. Parviainen, K. Tkm. Pyykönen, U. Tkm. Voutilainen, V. Tkm. Lehvästö, E. Tkm. Marttila, M. Tkm. Rajalaako, S. Tkm. Tuunainen, T.

8.ptri.

Lautn. Himanka, J. Tkm. Alanko, T. Tkm. Haapala, O. Korpr. Kinnunen, V. Korpr. Mononen, J. Tkm. Räsänen, T.

9.ptri.

Ei yhtään "mustaa lammasta".

Tähän saakka on jokainen "pakana" hiihtänyt saadak-

seen kortsuinsa tuon vaaditun 100 km. ja säästyäkseen siten yhteiskunnalliselta häpeältä. Mutta nyt vasta se rynnistys alkaa. Jokainen pitääköön mielessään, että maaliskuun 1 päivään mennessä on jok'ikisessä kortissa oltava 100 km. täysi. Nyt käydään hiihtolaudulla taistelua suurista luvuista, yksikön ja koko "Pakanan" maineesta ja kunniaista sekä - radiosta. Aikaa on vielä puolisen-toista kuukautta loppupurtiksi. Sinä aikana pidämme huolen siitä, että Pakana-lehti voi maaliskuun lopulla julkaista sellaiset tulokset, että jokainen tuntee tehneensä talven mittaan latusella kertakaikkiaan miehen työn. Naapuriryksiköt ovat hiihtäneet myös huimasti, joten meillä ei ole missään suhteessa varaa löysätä tahiä.

Siis ladulle vain pojat yhtenä pyrynä. Se olkoon meidän kaikkien yhteinen tuuma näin loppukirin alkaessa.

Latusella tavataan reippaina kilometriniehoijoinä.

E. N.

Pieni yhteenveto tämän vuoden hiihtokilpailuista.

26.1.44. Matka 10 km.

1. Korpr. Lavikainen, O.	8. ptri	42.23
2. Tkm. Puhakka, A.	9. "	42.28
3. Kers. Leppänen, S.	8. "	42.28
4. Korpr. Linna, V.	PstoE	42.34
5. Tkm. Kuittinen, V.	8. Ptri	42.47
6. Korpr. Pisto, A.	8. "	44.20
7. Tkm. Partanen, A.	7. "	44.39
8. Tkm. Värri, H.	8. "	44.41
9. Alik. Kaasinen, T.	9. "	44.51
10. Alik. Silvennoinen, V.	7. "	45.01

29.1.44. Matka 10 km.

1. Tkm. Kasurinen, T.	8. ptri	45.56
2. Tkm. Puhakka, A.	9. "	46.04
3. Kers. Leppänen, S.	8. "	46.07
4. Korpr. Lavikainen, O.	8. "	46.20
5. Tkm. Kuittinen, V.	8. "	46.33
6. Korpr. Pisto, A.	8. "	46.37
7. " Linna, V.	PstoE	47.23
8. Tkm. Partanen, A.	7. ptri	47.49
9. Kers. Kaasinen, T.	9. ptri	48.56
10. Alik. Silvennoinen, V.	7. "	49.28

Yksikköjen välinen kilpailu.

(8 parhaan keskiaika ed. matkalla)

8. ptri 48.23

9. ptri 54.22

Muilla ei ollut täyttä joukkuetta.

5.2.44. Matka 14 km.

1. Korpr. Lavikainen, O.	8.ptri	1.00.47
2. Kers. Leppänen, S.	8. "	1.01.11
3. Tkm. Masurinen, S.	8. "	1.01.58
4. " Kuittinen, V.	8. "	1.02.18
5. Korpr. Linna, V.	Psto E	1.02.41
6. Tkm. Partanen, A.	7.ptri	1.02.54
7. " Puhakka, A.	9.ptri	1.03.12
8. Alik. Kuokkanen, E.	PstoE	1.04.11
9. Korpr. Pisto, A.	8.ptri	1.04.38
10. Alik. Silvennoinen, V.	7. "	1.04.57

Yksikköjen välinen järjestys.
(8 parhaan tulos)

1. 8.ptri	1.04.27
2. 7. "	1.06.21
3. 9. "	1.07.30
4. PstoE	1.08.20

12.2.44. Matka 20 km.

1. Korpr. Lavikainen, O.	8.ptri	1.30.35
2. Kers. Leppänen, S.	8. "	1.36.59
3. " Muostonen, O.	9. "	1.38.42
4. Tkm. Värri, H.	8. "	1.39.34
5. Alik. Lehtio, O.	9. "	1.40.04
6. " Silvennoinen, V.	7. "	1.43.43
7. Kers. Kaasinen, T.	9. "	1.44.20
8. " Junttila, A.	9. "	1.50.25
9. Luutn. Sormunen, E.	8. "	1.52.02
10. Alik. Niemelä, A.	9. "	1.53.25
11. Tkm. Tarkkainen, U.	9. "	1.53.45

Siivokkaitä ajatuksia sodasta.

- Valppaalla sotilalla on vain yksi velvollisuus: taistella sitkeästi, joko hän sitten iskee tai saa iskuja.

Homeros.

- Pahempi sota on sodan pelko.

Seneca.

- Viisas velvollisuus on paeta sota, mutta jos täytyy sota on kansalaisten kunniaakkain seppelä rohkea kuolema; miehuuton kuolema on häpeä.

Euripides.

- Sota tekee varkaita, ja rauha hirttää ne.

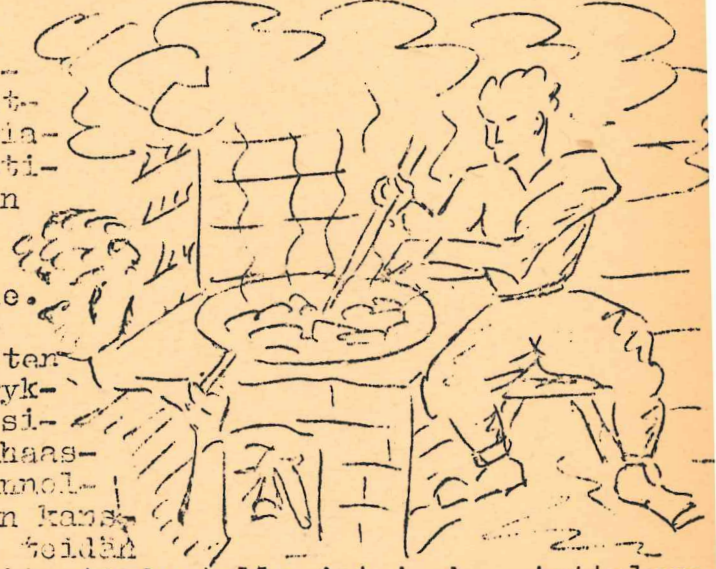
Eng. sananlasku.

????????????????

P ä i v ä n h a a s t a t t e l u .

Tapasimme suurhiihtäjätriumfiraattikokelaan kers. Heiskanen esikunnan saunasta höyryävän padan laitanilta. Luulimme ensin kysymyksessä olevan komentopaikan saunan rikityksen tai sinihappomyrkytyksen, koska niin valtaisa lempien arcompilvi työntäysi sitä aistimusvälineittemme ärsytykseksi. Olimme kuitenkin erehtyneet sillä kysymyksessä oli vain aivan jokapäiväinen suksien voitelu siihen kuuluvine toimintoineen.

Saunan 100-litraisessa padassa puhkuen pulpahteli viikkoittelevan siirappimainen keitto, jota tervarasvavoiteluspecialisti Heiskanen hämmäsi ammattimiehen ylimielin ilmein nakaten tämän tästä jotakin lisikettä keittoonsa.

- Anteeksi olevaisuutenne. Olemme korpr. Munaus "Pakana"-lehden toimituksesta ja jos jotenkuten miten olisi todennäköisyyksien rajojen mahdollisuuksien sisäpuolella pyytäisimme pientä haastattelua lehteemme varten. Luonnollisesti julkaisisimme sen kuvan kanssasa ja selvällä prantillä, siis teidän arvonne mukaisesti. Saammekm siis tiedustella jotain haastattelunne rakentamiseksi.

- Joo.

- Kiitoksia. Jospa ensinnä saisisimme kuulla mihin perustuu teidän hiihtokeroussuoritukseenne naanmurtohiihdossa? Onko isänne, äitinne, vaimonne tai laaja sukulais- ja tuttavapiirinne omannut näitä samoja perimystaipeita?

- Joo.

- Kiitoksia, sepä valaisevaa. Sitten sananen valmennuksesta. Te varmaankin syötte, juotte, nukutte, kävelette, juoksette, uitte, potkitte, väentelehditte, hyppelohditte, syöksäntelette, ryntäelette hiihteletinisenne lomassa?

- Joo.

- Miten nerokasta ja omapäistä. Entä taitovoitelunne? Käytättekö supisuomalais-norjalais-veitsiläis-skandinaavista paklauskiillokemenetelmää, eskimolaista vaikeeseen traania harmoniseraattuna vepsäläisryssäiläisen tervan kora?

- Joo.

- Kiitoksia avopäisyydestänne. Sitten vielä yksi arka kysymys: Oletteko hiihtäneet Pakanain massamaastohiihtoruljanssin aikana 100 - 1000 vaike 5000 km?

- Joo.

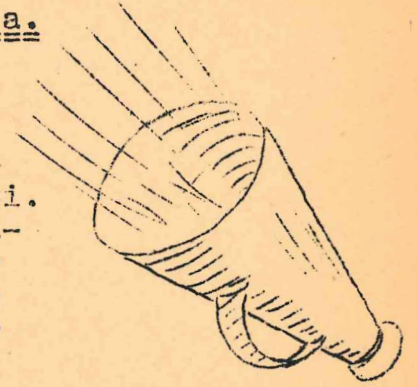
- Näin päättyi antoisa ja laajapäistä lukijakuntaamme kauan kiihdyttänyt haastattelutuoksahduksemme.

Rep. Munaus.

Propaganda palsta.

Säästäväisyys sellaista.

Pankkiin talletettu pääoma ^{kasvaa} korkoa korolle, kuten tunnettua hyvin nopeasti. Niinpä korkokannan ollessa 4.7% tietty pääoma kasvaa 100 vuoden aikana sadan kertaiseksi, 200 vuoden kuluttua sata x satakertaiseksi, ts. kymmentuhattokertaiseksi, kolmensadan vuoden kuluttua miljoonakertaiseksi jne. aina 100 vuoden kuluttua sata kertaa suuremmaksi. Jos yksi penni näillä ehdoilla olisi ollut talletettuna Kristuksen syntymästä asti, se olisi kasvanut tähän mennessä markkamääräiseksi luvuksi, joka on ilmaistava 37 numerolla. Jos koko maapallon massa olisi kauttaaltaan kultaa, tarvittaisiin 50-60 miljoonaa pallon (maapallon) suuruisia kultapalloja, jotta ne vastaisivat äsken mainittua rahan määrää.

Onko joku vielä sitä mieltä, ettei kannata säästää?

Väestö sellaista.

Nuori mies naimaton on yksinolo onneton siksi ota akka, mutta katso ettei se nara ja kuin kuiva pärevakka.

Ennen kuin valittuasi olet tutustu perusteellisesti hänen äitiinsä, jos hän on hyveellinen niin nai pois vaan tyttären. Mutta vielä on huomattava eräitä asioita kuten m.m. naimisen kaltaistensa joukosta. Jos nait esim. korkeammasta säädystä, et saa liittolaista vaan tyrannin. Ja kun avioliitto on tarkoitettu rauhanliitoksi eikä miksikään kansainliitoksi niin on myöskin muistettava, ettei naista saa naida vastoin hänen tahtoaan. Tuollainen avioliitto menee helposti pommiin, sillä se on huono avioliitto ja aina on parempi olla hyvin hirtettynä kuin huonosti naineena.

Viina sellaista.

Lukekaa te nuoret Tikkuviinan Ystävät r.y:n kantajäsenet seuraavat rivit, mikäli ette ole vielä menettäneet näkökykyänne:

Onko teidän aseveikoistanne, ystävistänne, tuttavistanne tai lähimaisistänne kukaan vielä kuollut janoon? Luulen, ettei niin ole tapahtunut, vaikka elämmekin "kymmenen virran maassa". Mutta juoppouteen on varmasti kuollut yksi ja toinen teidänkin tuntemista henkilöistä. Kumpi on siis terveellisempää vesi vaiko viina?

Muistatko vielä miten viimeisen krapulasi pahiomilla ollessa kiroisit ja panit sairautesi viinan syyksi. Kuule sinä veli hope, ei viina ole syyllinen mihinkään, vaan ainoastaan sinä, joka olet sitä juonut. Siksi muista, että juodessasi toisten terveydeksi teet sen aina omaksi sairaudekseen.

Propagandisti.

Humaltunut hiihtäjä.

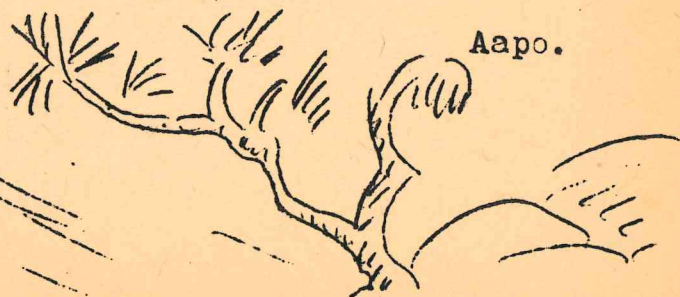
Oletko tavannut hänet,
humaltuneen hiihtäjän,
jonka rakoilla kädet
näet rajusti työntävän
latua melkein ladutonta.
Mi hampaitansa yhteen purren
jatkaa lenkkiänsä loputonta
vain ani harvoin korsuorren
alle piipahtavai pikimiten.
Kas sieltä possupalan keksi
ja pelost vapautui siten,
et akastansa tulis leski.

Ja jo aikaan kukonlaulun
näet saman naamataulun
hoippuvan metsän pimennoista
hien tippuessa luista.
Hurjaa hurjempi on ilme,
huulissa tuskallinen vilve.
Vielä sukset sentään sihajaa
ja henkikin hivenen pihajaa.
Kiihoke kas suuri hälle,
hän urheilee - elämällä.

+

On urheilu terveellistä,
sanotaan, on tottavie,
parantaa ryhtiä henkistä,
- hm - no, mene ja tie.
Mit olen minä mieltä
sit en julki sano,
pois potkisivat tieltä,
seurais vaikka viralta pano.
Se vain mieltäin askarruttaa,
mi joitakin ehkä kummaksuttaa:
mistä kansa silloin leivän saa,
jos urheilusta täyttyy maa?

Aapo.

Kirje ajoteillä.

Toimitukseen on saapunut eräs epäselvän osoitteen vuoksi hukhareissulle joutunut "tuntemattoman" kirje, jonka julkaisemme toivossa, että omistaja löytyy.

H:ki 1.2.44.

Tuntematon Agilles.

Te vastasitte kirjeenvaihtoilmoitukseeni, miten jumalallisen suurenmoista, rajattoman ääretöntä, että Te juuri sen teitte. Sain 301 kirjettä ja kuitenkin vain Te olette vastaukseni arvoisen. Minä tunnen niin selvästi pienestä sydänsopukastani hamaan polvitaipeeseeni asti, että Te olette kotaloni, täyttymykseni.

Sieluni avarilla silmillä näen Teidät vierelläni ja aivan sellaisena kuin suuri luoja on teidät luonut ja ihmillinen maailma muokannut. Minä tiedän: Te olette solakka, toinen tennistyyppi. Teillä on veikeästi kiiltävä hurmaavan musta tukka, joka kiharoineen tuo mieleen keijujen tanssin välkehtivän lauman sinipiianalla. Ja tuolampi on syvänsiniset palavat silmänne, jotka heijastavat koko olemuksenne ryhdikkyyttä ja varmuutta. Ja Te olette sivistynyt, taidetta harrastava, musikaalinen. Todennäköisesti elätte lähellä teatteria ja harrastatte maalausta tai ehkä oopperaa. Kirjallisuus on epäilemättä myös yksi vahvoista puolistanne. Minä, ehkäpä kirjailettekin tai ainakin esiinnytte kirjallisuuskriittikona. Ajatusrikas kirjeenne kertoo Teidän olevan syvästi *perillä filosofian*, teologiasta, esteetikasta, kemiasta, fysikasta, *antoniasta*, kasvi-olainopista, vieraita kieleistä sekä yhteiskunta- ja valtio-opista. Tämä kaikki tekee Teistä silmissäni persoonan in komppore, jota odottaa suuri diplomaattinen tehtävä uudesti syntyvässä Euroopassa.

Ja miten tahdikas olettekaan *erotiikka*ssa. Ei mitään hysteriaa, ei komplekseja, vaan aidon sotilaan ja herrasmiehen kirltä naiselle, joka on teitä varten syntynyt.

Sovinko Teille: Sovin varmasti. Olen vaatimaton, siro, sovinnainen, miellyttävä, vähäpuheinen, seuraelänä rakastava ja sivistyksellinen pahjani on laaja. Raha ei ole minulle koskaan kiusaksi. Urheilen, tanssin, luen, miekkailen ja olen kodin-nainen. Siksi voinkin huudahtaa lailla Terentiuksen: "Mikään ihmellinen ei ole minulle vierasta".

Kirjoittakaa, Herrani, milloin pääsette lomalle. Ja olkaa vakuuttunut siitä, että siihen asti kestän, vaikka tuskat Tanttaluksen riipovat rintojani.

Osoitteeni ja porvarillinen nimeni on:

Neiti Alma af Lanstuvåara.
Helsinki.

Kammio.

T i e d ä t k ö ?

1. Mitä puuta sanotaan vaalnetiksi?
2. Mikä ero on ondura- ja sapelinahonkilla?
3. Mistä puusta saadaan paras höylätukin aines?
4. Mitä puuseppä tarkoittaa puhuessaan "riitnotista"?
5. Voitko luetella kuusi eriväristä petsilaatua?
6. Mitä on tinneri?
7. Mitä aineita käytetään n.s. vanhanajan puleerauksessa?

Vastaukset siv. 18.

N a k k a a j a M a t t i .

Kirj. Arkko.

Pöntisen talossa asui enää vain kaksi vanhusta, Matti ja Tiina. Oli heillä yksi nuorikin, vasta vähän päälle puolen vuoden vanha. Se oli heidän jokapäiväinen ystävänsä - Nake. - Yli puolen vuoden ajan oli se kasvanut heidän pirttinsä nurkassa, eikä valituksen ääntä oltu kuultu, vaikka pienokainen oli joskus joutunut olemaan yksikseenkin tuntikausia, silloin, kun Matti oli käväissyt puunhaussa metsässä, tai ongella tuolla järvellä Tiinan viipyessä hieron- ja kuppausmatkoillaan.

Vasta eilen illalla olivat vanhukset keskustelleet Nakesta, sillä sehän oli jo kasvanut isoksi porsaaksi, eikä sitä enää oltu hemmoteltukaan kolmeen kuukauteen. Aimo annokset läskiä piti sen antaa vanhusten tulevaan käyttöön.

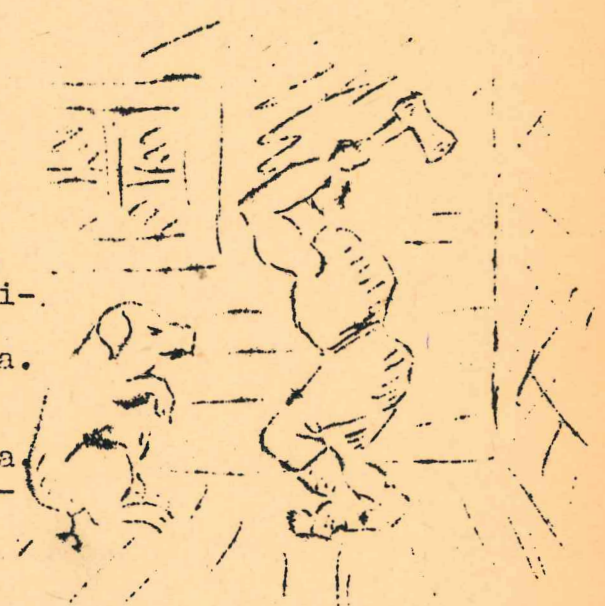
Tänä päivänä sen piti tapahtua. - Aamulla oli Tiina valmistanut sille viimeisen aterian. Oli sovittu niin, että Matti itse suorittaa lahdin, koska ei lähiseudulla ollut saatavissa tappajaa. Tiinan piti käydä asioidensa kylässä sillä aikaa. Eihän hän voinut olla kotona silloin, kun heidän ainoata Nakeansa olisi lahdattu. Niinpä kävi, että Matti jäi kotiin hiomaan kirvestään ja pitkää puukkoaan, kun Tiina kylään lähti.

Oli jo iltapäivää, kun eukko kotiinsa taapersi. Koko päivän hän oli ajatellut vain samaa asiaa sydämessään, Naken kuolemaa. Tuli pihaan, tarkasteli jälkiä, katseli ikkunoita, ovia. Ei mitään liikettä ollut havaittavissa. Häntä alkoi epäilyttää Mattin puuhat. Oliko työ tullut tehdyksi, vai vieläkö se oli kesken, vai liekö sitä Matti hennonut aloitustaan.

Tiina hiipi melkeinpä varovaisesti portaille. Hän kuunteli, jotain hiljaista tönninää kuului pirtistä hänen korvaansa. Tiina risti kätensä - huokasi - siunasi - vuotti - pitkän tovin. Näin hän oli jo pari tuntia siinä portaille kylmissään hytistelnyt, toivonut ja kärsinyt. Alkoi jo hämärttää - satoi hiljalleen lunta. Lopulta kärsivällisyys teki tenän. Tiina puhalteli jäisen lasin sulaksi ja tirkisti siitä sisään silmiään siristäen ja huusi: "No, Matti, joko sinä nakkasit?"

Ei vastausta. - - -

Kului pitkä tiina, ennen kuin ääni särähtäen kantoi Tiinan korviin: "Johan minä sitä nakkasin."

DON RODRIGON RAHAT.

Jatkokertomus "Pakanalle". Kirj. URHO KARJU.

Aikaisemmat tapahtumat:

Suomalainen merimies Raita oli junamatkallaan Mexicossa joutunut heitetyksi junasta riitaan-
nuuttuaan sitä ennen junassa kiihoituspuhetta p:
täneen kommunistiagitaattorin kanssa. Herätty-
ään tajuttomuudentilastaan huomasi hän vierel-
lään kauniin senorita Caritas Callaron, joka yst-
ävällisesti tarjosi hänelle yösjää isänsä
ranchilla.

Oleskeltuaan kuusi kuukautta Mexicossa hän oli tottunut
yllätyksiin. Hänen sekaannuttuaan viimeisenä maissaoloiltana län-
sirannikolla kapakkatappeluun ja jouduttuaan esivallan kouriin oli
S/S Pohjantähti kapteeninsa jyrkistä vastalausista huolinatta saa-
nut lähteä satamasta ilman toista perämiestään. Maksettuaan oikeu-
den tuomitsemat sakot ja päästyään vapaalle jalalle huomasi perä-
mies Raita olevansa yksi satamakaupungin työttömistä ja pennittö-
mistä "beach-combereista", joita satamat silloin olivat tulvillaan.
Toimittuaan vaihtelevalla menestyksellä lastaajana, kadun lakaisi-
jana, satamasoutajana ja ulosheittäjänä hän oli lopulta saanut sää-
tetyksi summan, joka tarkalleen riitti rautatiematkaan itärannikol-
le. Vera Cruzeihin poikkesi usein suomalaisia ja skandinaavialaisia
laivoja, joissa oli toivoa saada pesti tai ainakin vapaa matka ko-
timaahan. Konsulikyytiin turvautuminen olisi toki käynyt liiaksi
miehen kunnialle.

Senorita Caritas keskeytti hänen ajatuksensa kysymällä
engalnniksi: "Oletteko amerikkalainen?"

"Ei, vaan suomalainen", vastasi Raita iloisena voidessaan
kääntää keskustelun kielelle, jota hän hallitsi huomattavasti pa-
rennin kuin espanjaa. Tytön hiukan epäroivä nyökkäys osoitti, et-
tei vastaus valaissut häntä paljoakaan.

Raita huomasi heidän pian olevan perillä. Ranchi näytti kä-
sittävän puolisenkymmentä muutamien suurten lehtipuiden varjosta-
maa matalaa valkeaksi rapattua rakennusta, ilmeisesti ulkorakennuk-
sia ja työväen asunuksia, joista hieman erillään sijaitti neliö-
mäinen sileäseinäinen päärakennus, jonka kattojen keskellä kohosi-
vat parin patiolla kasvavan puun latvat.

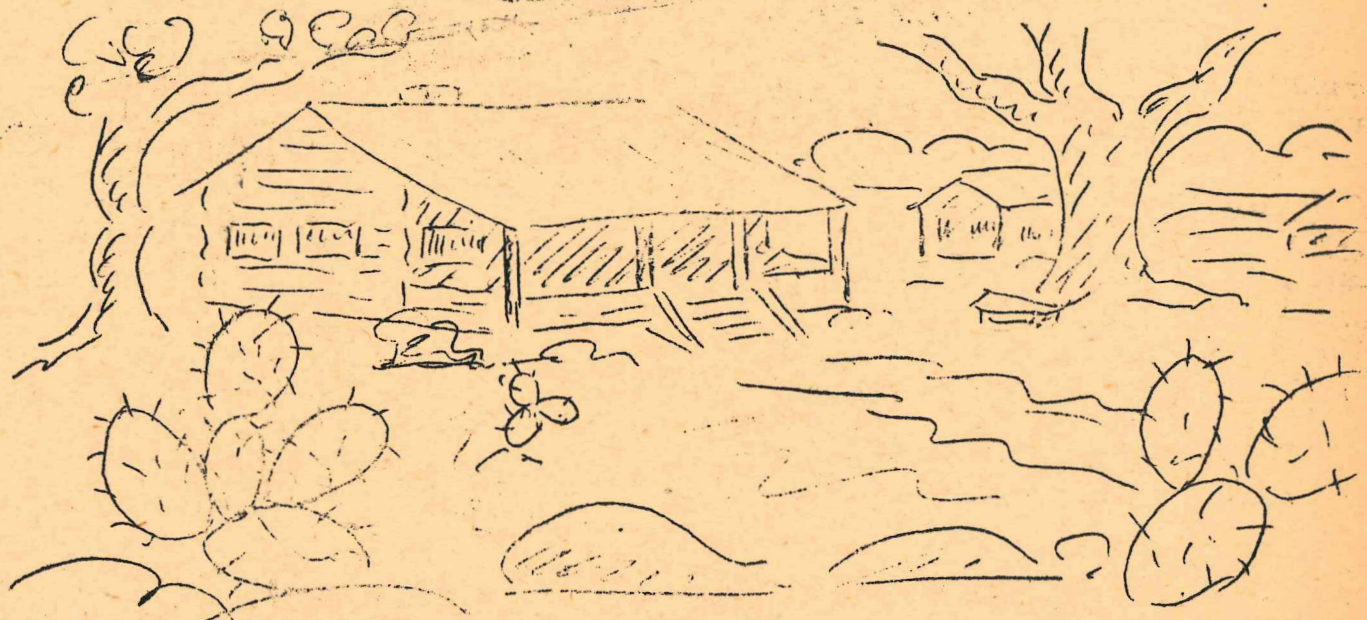
Paljassäärinen intiaanipoika juoksi tulijoita vastaan ot-
taen ohjokset tytöltä, joka laskeuduttuaan satulasta opasti Raidan
takorautaisen portin kautta patiolle.

"Jos odotatte hetkisen, annan määräyksen laittaa huoneenne
kuntoon", sanoi senorita Caritas kadoten sisäpihaa ympäröivän pyl-
väikön alla olevasta ovesta.

Raita silmäili ympärilleen miellyttävän varjoisalla patiolla.
Suurten punertavien kivilaattojen välissä kasvoi ruohoa. Pihan
keskellä loiski pieni suihkukaivo, ja valtavan plataanin varjossa

oji kivi penkki, jolle Raita istuutui tyytyväisyydestä huokaisten. Auriko oli jo laskemassa.

Senorita Caritas ilmestyi palvelijan seuraamana. "Carlos näyttää teille huoneenne ja valmistaa kylvyn. Vuoteeltanne löydätte vaatekerran, joka toivottavasti sopii teille suttavasti. Pukeuduttuunne ja levätyänne tulotte kaj päivälliselle, jolloin voi esitellä teidat äsälleni."

Raita vilkasti hieman hämillään housujensa murheellisia jäännöksiä ja siipaisi säkistä laskaansa. "Senorita, te olette todella nimenne arvoisan. (Caritas = armoilaisuus). Tiedättehän, mitä te teette yhdelle näistä pienemmistä -". Mutta tyttö oli jo hävinnyt pation vastakkaiselle puolelle.

Siisteydyttyään ja pukauduttuaan valkeuttaan hohtavaan liinapukuun silmäsi Raita tyytyväisenä peiliin. Ei ollut oikeastaan hullunpaa taas ensi kertaa puoleen vuoteen tuntoa itsensä herrasmieheksi, vaikkapa vain lainavaatteissa. Sytytettyään pöydältä löytämänsä amerikkalaisen savukkeen lähti hän patiolle, josta palvelevainen Carlos hänet tapasi.

"Don Esteban ja senorita odottavat senoria päivälliselle."

Don Esteban osittautui pyyleväksi ja varsin hyväntuuliseksi herraksi, jonka nenällä oli juuri se kypsän purppurainen vivahdus, joka on hyvän viinin tuntijoiden erikoistunnus. Senoritassa ei näkynyt jälkeäkään siitä varsin tavallisesta nykyaikaisesta housupukuisesta työstä, joka päivällä oli esiintynyt pelastavana enkelinä. Pitkässä valkeassa iltapuvussaan ja pitsinattillassaan oli hän eksoottinen tumma kaunotar, joka sai Raidan haukkomaan hankkiaan ja tunteaan kätensä liian suuriksi ja kau-luksensa liian pieneksi.

Keksustelu oli aluksi laineakkoa, mutta vilkastui vähitellen Carloksen ahkerasti käytölessä isäntänsä taajaan tyhjenevää lasia. Raidan selostettua lyhyesti tarinansa rajoittui hän kohteliaan koneellisesti nyökkilemään Don Estebanin rupattelua voimatta siirtää silmiään työstä, joka ilmeisesti ymmärsi hänen ihailevien katseittensa tarkoituksen, mutta ei näyttänyt siitä erikoi-

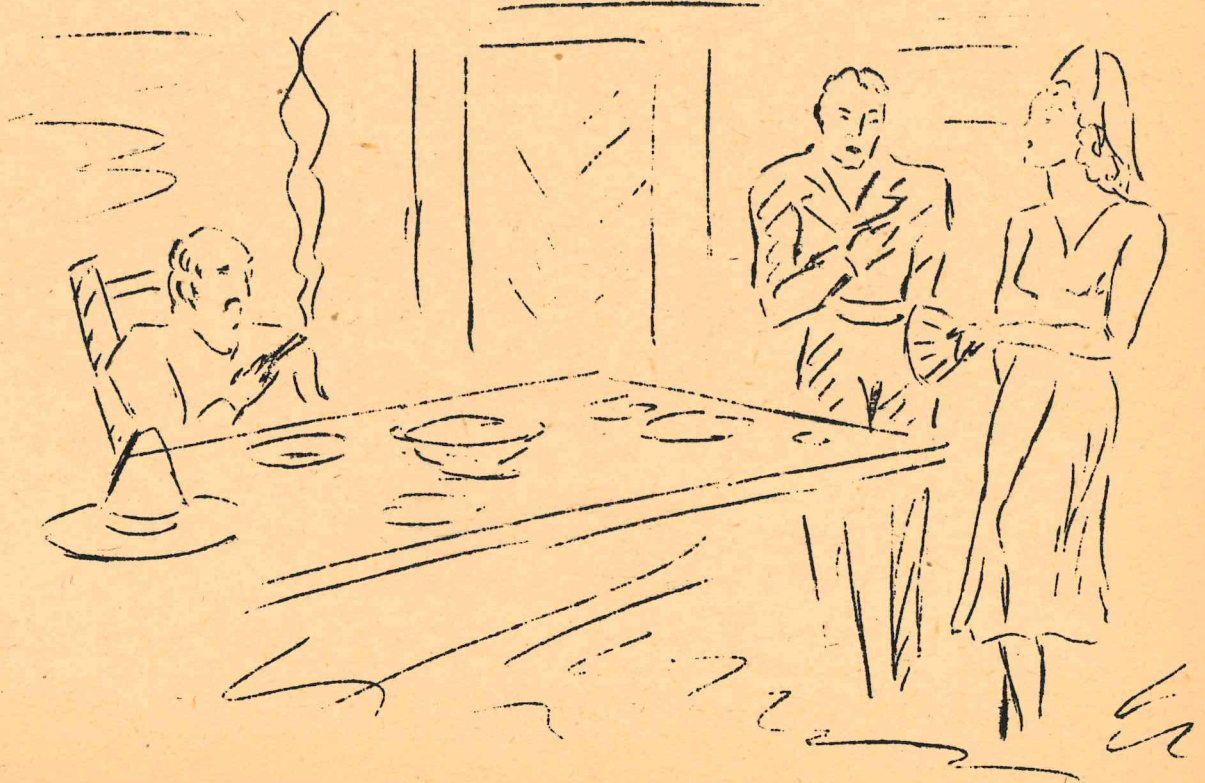
semmin närkeästyvän. Kun snorita Caritas Carloksen tuotua pöytään konjakkilasit ja nipun pitkiä hoikkia sikaareita lopulta nousi poistuakseen, rohkaisi Raita toiminnan miehenä mielensä ja kumartaessaan kysyi matalalla äänellä: "Senorita, kävellettekö joskus iltaisin patiolla?" Johon tyttö yhtä hiljaa vastasi:

"Kyllä - joskus."

Senoritan poistuttua alkoi jo melk puheeliaaksi käynyt Don Esteban tarinoida lavealti iso-isästään, joka aikoinaan oli ollut härkätäistelutaiteen innokkaimpia harrastajia ja suosijoita maassa. Hän oli kasvattanut taisteluhärkiä, jotka vetivät vertoja parhaille andalusialaisille ja tuottanut aikansa kuuluisimpia espanjalaisia matadorejattaistelemaan järjestämässään näytännöissä.

"Ja tuossa on jaloin hänen kasvattamistaan eläimistä", sanoi Don Esteban viitaten suuren huoneen päätyseinällä riippuvaan valtavaan härän päähän, joka mulkoili heitä lasisilmillään. "Noilla sarvillaan se teillasi kolme toreadoria ja ruhjoi viisi raajarikoiksi. Mutta iso-isäni suuri elämäntyö, härkätäistelutaiteen kohottaminen uuteen kukoistukseen, jäi kesken. Rosvot murhasivat hänet tuskin tunnin ratsastusmatkan päässä täältä. Ajat olivat silloin levottomat, kapinallisia ja rosvojoukkoja kierteli ympäri maakuntaa. Väitettiin ukon niiden varalta kätkeneen suuren summan rahaa johonkin varmaan paikkaan, ja tätä epäilystä tuki se seikka, että hänen kuoltuaan ei mistään löydetty käteisvaroja, joten isälleni tuotti melkoisia vaikeuksia saada maatila jälleen jalolleen. Minä puolestani epäilen ukon uhranneen kaikki liikenevät varansa jalolle harrastukselleen. Oli miten oli, salaisuus meni Don Dodrignon mukana hautaan."

Jatkuu seuraavassa numerossa.

M y y t ä v ä n ä.

Se osa ruokahalustani, jota en voi tyydyttää normaalisilla muona-annoksilla myyn eniten tarjoavalle. Vastaukset t.l:n konttoriin nimimerkille

Hiihdon harrastaja N:o 1111.

+

Ainoastaan kerran käytettyjä hirvenkaatolupia rajoittamattomissa hinnoissa.

Oy. Surakka & Kumpp. Ab.

+

Varastoomme on saapunut jonkinverran pilaantunutta Oskarin pintaa ja hieman härskiintynyttä kirkun pohjasakkaa hintoihin: 250 - 450 mk. kg.

Pakanamaan Vapaa Huolto ry.
Individualistisko-operatiiva il.

+

H a l u t a a n o s t a a.

Hyvää kolmen tolpan olutta ostetaan yksi pullo. Tarjoukset t.l:n konttoriin tavaranäytteineen tänään nimimerkille

Tosi pullassa oleva Juhani.

K a d o t e t t u.

Eilen poistui luotani tulisieluinen vaimoni Kaino Impi Siviä Koskematon, os. Runneltu. Löytäjälle, joka lupaa ja voi pitää hänet hallussaan, maksan 50,000 mk:n palkkion.

Matti Koskematon.
Rak.mest.

+

VASTAUKSET tiedätkö palstan kysymyksiin siv.

1. Erästä pähkinäpuun laatua.
2. Sapelimahonki on juovikasta, sapelimaista ja väriltään vaihtelevaa, onduramahonkin ollessa tasaisempaa.
3. Valkopyökistä.
4. Suuntapiirrintä.
5. Mahonkipetsi (punainen), ruusupetsi (helakan punainen), pähkinäpetsi (ruskea), sekä vihreä, musta että harmaa petsi. Myös on olemassa eräitä n.s. patenttipetsilaatuja eri vivahduksissa.
6. Iakan ohennusainetta.
7. Liinaöljyä, hohkakiveä, pulituuria, joskus pohjustuksessa spriiilakkaa ja kiilloituksen viimevaiheessa tenaturoitua spriiitä.

+ + + + +

Pakanaan perhe uutisia

Menny t:

A v i o l i i t t o o n

Kers. M u s t o n e n, O. ja n t i E l s a K o i n e n e n.

Kers. P ö l l ä n e n, V. ja n t i A i r a R u m m u k a i n e n.

Tkm. M i e t t i n e n, P. ja n t i E v a M a r j a t t a M e r t a n e n.

T u l l u t:

Kaksi tervettä poikaa 1.2.44. kers. Toivo P a r v i a i s e l -
l e.
Toimitus onnittelee menestyksellistä "pirttiviljelijää".

+ + + + +

40 vuotta täyttää täällä tkm. Antti R u m m u k a i n e n
22.2.44.

35 -"- korpr. Heino H y t t i n e n pvm:llä 22.2.44.

30 -"- täytti täällä 2.2.44 "Pakana-bladetin" vakituinen
kuvittaja alik. William L ö f b e r g.

30 -"- täyttää täällä tkm. Veikko T a n e r 22.2.44.

25 -"- täyttää täällä 24.2.44. tunnettu suurhiihtäjä tkm.
Aimo P u h a k k a.

25 -"- täytti täällä 31.1.44. tkm. Olavi A a n g e r v o.

20 vuoden kunnioitettavan iän saavutti täällä 9.2.44. korpr.
Harry A r o.

Toimitus onnittelee merkkipäivien johdosta.

+ + + + +

YLIOPIILASTUTKINTO

pannan toimeen täällä Ylä-Syväriilläkin 27.-29.3.44 seuraavasti: 27.3. äidinkielen koe, 28.3. matematiikka tai reaalikoe, 29.3. vieraskieli. Suulliset kuulustelut täytyy kokelaisten suorittaa helmikuun loppuun mennessä. Ne samoin kuin muut oppikoulututkinnot voi suorittaa suurin tai pienin erin, joko kotiseudun oppikoulujen opettajille tai myös täällä rintamalla Kouluhallituksen valtuuttamille kuulustelijoille, joiden nimet ovat rintamalukijoidemme tiedossa.

Tämän numeron aineiston on koonnut "seitsikko".